

בביתו שנתיתם

מאת ס. גפן

ועוד מקים ידוע לרבים — כאן היו יושבים ליד המזוזה לשיחת-רעים; עדין נראים שרידי המזוזה האחרונה. ביחד עם מארגוט סורל יצחק שדה בדרגות הנזלכות במורד הסלע אל הים. הוא אהב את הים והיה מתרחץ בו יום יום, בימי הקיץ כבימי החורף.

יצחק הגנן

חמרה גיטתה, מלפניה לי, כי לפני ארבע שנים היה המקום פראי לגמרי. יצחק עמל שעות על שעות השתדל להשיג שתולים והיה מגלה עניין רב בצמח — בכל מינות הארץ חיפש שהיו לים ממינים שונים. יום יום היה משקה את העצים השכם בבוקר היה עוקב אחר גידולם והתפתחותם — הנה קבע כמכס אחת, כי כאן דרוש טיפול גוסף. לא היה סחם חובב, — בכל השתחים היה מעמיק את ידיעותיו, ידע את שמות הפרחים, רכש סמריה מקצועית לגן גוי וירק. בעצמו ביצע את כל העבודות, לרבות הכשרת האדמה. באחרונה, כש כבר כלו בוחותיו ונאלץ להוציא את הגן, טיפלה בו חמרה. מי שוכה אצלו בשבת למזכרת ידע, כי היתה זו מחנה מיוצרו היקרה.

בערב ביקורי בביתו נסגשתי עם חוג מצומצם של המקודבים ביותר ליצחק, אחרי הצוהריים עלו לקברו הרענן בגבעת-ברנר ואותה שעה נחכנסו בביתו. ... עד שעה שלוש אחרי הצוהריים ביום די שעבר הוא שכב על הספה הזו — כססר לי יענקליה (יועקב סלר) מיה — כמסקדיו הראשונים של הפלמיח וקרוב מאד ליצחק, אשר טיפל בו

לא היה צורך להגיד לנהג סככי אלא: לביתו של יצחק שדה, והוא היבילני ישר לבית שבקצה גבי עת העליה. שכן גם הנהג שנודבן לי במקרה נכמה אף הוא עם ניספחת האלפים של "בני הוסף". הבית, הסוקף חורשה וגינה, בנוי על סלע של שפת הים. אחת נכנס למקום, שכל סינה שבו יכולה לספר רבות ונצורות על חייו ומעיו שיו של יצחק בארבע השנים האחרונות. גערו הכניסה מוביל שביל העובר בין ירקי עצים ופרחים, לבית שלפני פתחו עומד שולחן קטן ומסביבו כסאות אבן (שכן אהב האיש את האבן אהבה בלתי רגילה). ליד השולחן היה מקבל אורחים, חברים, בחורי פלמיח. כאן היה מתיישב אחרי יום עבודה ומשוחח עם מקורביו. מאחורי הבית משתרע הגן הגדול במורד ומגיע עד לים. אתה משיח הולמם במה עמל הויסקע כאן בטיפולה, כל סינה מנוצלת. בכל מקום פרחים, עצים וצמחים אחרים. היא יחד עם שתי מארגוט, הפכו כאן לפני ארבע שנים את המקום המזווח לגן פורח. כל סינה מספרת לא רק על אהבה העבודה והטבע, אלא גם על אהבת אדם וחבר. המה בין השיחים אבן מזכרת קטנה — למקום זה הוא קרא "פינת מכבי", לזכרו של אחד המספרים, מכבי מוצרני אשר נפל בהגנה על שייח דה בורכה לירושלמים. האיש עלה לראש געה עלימנת למשיך את תשומת לבו של האויב ועיניו כד איפשר לשירה לעבור בכביש. הוא נהרג מכדורי ערי